

Als je **Ton Theunissen** uit de Robijnlaan op de koffie hebt, kan het niet anders of je begint te praten over de glorie tijd van Homburg. Als jonge vakman, slager en vleesmeester, leraar in het slagers vakonderwijs, kwam Ton in 1960 met zijn vrouw Ange en twee kinderen vanuit Maastricht naar Cuijk. Hier kregen deze geboren en getogen Maastrichtenaren nog twee kinderen. Homburg haalde zijn vakmensen overal vandaan. De gemeente zorgde voor de woningen, het bedrijf floreerde en de gemeenschap in Cuijk kreeg er prima mensen bij. Zijn Maastrichtse afkomst is aan Ton nog goed te merken. Niet zozeer aan zijn tongval, maar meer aan zijn opvattingen. Alhoewel uit een groot katholiek gezin, met een oudste broer die priester werd en met veel bindingen aan de kerk, is Ton een katholiek gebleven met een wat liberale inslag. Niet slaafs volgen en je van alles later voorschrijven, maar zelf het gezonde verstand gebruiken en afhankelijk van je bevindingen je eigen standpunten ontwikkelen. Dat wil niet zeggen: ‘hoe dichterbij Rome, hoe slechter katholiek’, maar toch ... Die mensen uit Maastricht houden ook erg veel van het leven zelf !

Ton is geboren in 1928 en heeft de oorlog heel bewust meegemaakt. Zijn ouders woonden 50 meter van de Lambertuskerk, zijn vader was hoofd-opzichter van het gemeentelijk slachthuis, hoofd van een gezin met acht kinderen en. Natuurlijk nauw betrokken bij de kerk, o.a. bij de Vincentiusvereniging. Ton werd misdienaar, lid van het jongenskoor, en schopte het bij de verkenners zelfs tot vaandrig. Met vooral zijn oudste broer speelde hij vaak heilige misje in de schuur. Moeder naaide dan de kerkgewaden. Toen ik vroeg: “het is, je dus met de paplepel ingegeven?”, verbeterde Ton me en zei: “het is me min of meer door de strot gedouwd; wat moesten we toch vaak naar de kerk en wat moesten we toch overal bidden, onder andere thuis en op school”.

Het derde kind van Ton en Ange is nog gedoopt in de ‘aula’ van de mulo aan de Irenestraat, de noodkerk. Alhoewel de pastoor verboden had foto’s van de plechtigheid te maken, schoten die Maastrichtse familieleden natuurlijk toch een mooie fotoreportage bij elkaar. Dat bedoel ik nou met liberaal katholiek. Het gezin Theunissen hoorde bij de eerste bewoners van de nieuwe wijk Cuijk Noord. Samen met een groepje andere jonge

bewoners van die wijk vormde hij al snel een actiecomité om geld in te zamelen voor de eveneens jonge parochie van de H. Jozef. Een goed middel daarvoor was het organiseren van de eerste Cuijkse wielerronde. Die heeft jaren voor dat doel gedraaid. Ook organiseerden zij tombola's en skelterwedstrijden. Allemaal tot meerdere eer en glorie van de Heilige Jozef; als het maar draaide. De jonge bedrijfskundige bij Homburg werd in de kerk lector, collectant en zelfs nog 4 jaar kerkbestuurslid in de tijd van Jan Toonen en Leo Langenhoff. Toen had de parochie nog een eigen kapelaan, die er echter al snel als een duif vandoor ging.

Intussen bouwde Theo Cornelissen ieder jaar de kerststal voor de Jozefparochie rondom een bestaande beeldengroep. Daar raakte Ton bij verzeild en hoe ? Bij Homburg organiseerde hij voor het personeel, maar later ook voor Cuijkse zieken en bejaarden, meerdere malen per jaar een bingoavond. Hoogtepunt van het jaar was de Kerstbingo, met prachtige prijzen en een fantastisch decor in de bedrijfskantine. Na afloop verhuisde het hele decor naar de Jozefkerk en diende voor de kerststal. Meestal met een thema dat gezamenlijk bedacht werd. En aan de groep die dat organiseert, geeft Ton Theunissen tot op de dag van vandaag nog steeds mede de leiding. Maar nu met middelen en materialen die de parochie zelf bij elkaar scharrelt. Nog steeds doet dezelfde beeldengroep dienst, terwijl de bouwgroep af en toe een andere samenstelling heeft, mede afhankelijk van de voorhanden zijnde artistieke en technische kwaliteiten. Er is ooit een mislukte poging geweest de beeldengroep te veranderen, maar dat heeft maar even geduurd.

Als zijn wat afnemende gezondheid het toelaat wil Ton nog doorgaan met de "Kerststalgroep". Zijn andere functies in de gemeenschap zijn of worden afgebouwd. Het is de beurt aan de volgende generatie om de fakkel over te nemen ! Deze man heeft, samen met zijn vrouw, veel gedaan voor de gemeenschap in Cuijk in het algemeen en voor die van de Jozefparochie in het bijzonder. Daar weten ze bij de VVV, het Rode Kruis, de Zonnebloem en op vele andere plaatsen over mee te praten, net zo als vele van onze parochianen.

Ná zijn actieve beroepsleven heeft hij nog heel vaak in minder ontwikkelde landen geholpen bij het opzetten van bedrijven waarbij zijn kennis van de

vleestechnologie goed van pas kwam. Ton geeft nu nog graag zijn mening over hoe het met de Kerk verder moet. “Laten we toch wat ruimer en loyaler omgaan, naar de verschillende geloven toe, maar ook met de mogelijkheden van ons fraaie kerkgebouw op zichzelf”. Zijn handen jeuken nog om, er wat meer evenementen in te organiseren, maar dat laat hij graag over aan opvolgers, die hij van harte met ideeën wil ondersteunen als ze zich melden.

Wij mogen onszelf gelukkig prijzen dat Homburg indertijd de familie Theunissen heeft laten opschuiven langs de Maas van Maastricht naar Cuijk. Want Maastricht voor Cuijk ruilen kan maar net.

Intussen heeft deze enthousiaste verteller zijn koffie koud laten worden en daarom moet hij nog maar eens terugkomen. Dan beginnen we met koud bier! Ton, bedankt !

Deze pdf-versie is gemaakt door Peter Broekmans.